

Международни норми

Всеобща декларация за Правата на човека

приета и провъзгласена с резолюция 217 А (III) на Общото събрание на ООН от 10. 12. 1948 г.

Чл.19. Всеки човек има право на свобода на убеждение и на изразяването му; тази свобода включва правото безпрепятствено да се придържа към своите убеждения, както и правото да търси, да получава и да разпространява информация и идеи чрез всички средства и без оглед на държавните граници.

Международен пакт за гражданските и политическите права

Ратифициран с Указ № 1199 на Президиума на Народното събрание от 23.07.1970 г. - ДВ, бр. 60 от 1970 г. В сила за България от 23.03.1976 г., обн. ДВ., бр. 43 от 28.05.1976 г.

Чл.19. (1) Никой не може да бъде обезпокояван за убежденията си.

(2) Всяко лице има право на свобода на словото; това право включва свободата да търси, да получава и да разпространява сведения и идеи от всякакъв вид, независимо от границите, било устно, писмено, печатно или като произведение на изкуството или чрез каквото и да е друго средство по свой избор.

(3) Упражняването на правата, предвидени в точка 2 на този член, е свързано със специални задължения и отговорности. Следователно то може да бъде подложено на известни ограничения, които трябва обаче да изрично предвидени от закона и които са необходими:

а) за зачитане на правата или на доброто име на другите;

б) за защита на националната сигурност, на обществения ред, на народното здраве или морал.

Конвенция за защита на правата на човека и основните свободи

Обн., ДВ , бр. 80 от 02.10.1992г.

Чл.10.

1. Всеки има право на свобода на изразяването на мнения. Това право включва свободата да отстоява своето мнение, да получава и разпространява информация и идеи без намесата на държавните власти и независимо от границите. Този член не забранява на държавите да въведат разрешителен режим за дейността на радио- и телевизионните компании и производителите на кинематографична продукция.

2. Ползването на тези свободи, доколкото е съпроводено със задължения и отговорности може да бъде обусловено от процедури, условия, ограничения или санкции, които са предвидени от закона и са необходими в едно демократично общество в интерес на националната и обществената сигурност, териториалната цялост за предотвратяване на безредици или на престъпления, за защитата на здравето и морала, както и на репутацията или на правата на другите, за предотвратяване на изтичането на секретна информация или за поддържане на авторитета и безпристрастността на правосъдието.